

[Jesper Simonsen.]

Linier vende om og sige: her i England gaar det dog vist ikke an at opgive Straffebestemmelser paa dette Omraade.

Jeg vender tilbage til den Tanke, jeg forlod for at nævne dette Eksempel. Ved Bedømmelsen af, om man kan frigive visse Handlinger, der hidtil har været straffbare, frigive dem i den Forstand, at man vel ikke anerkender dem som nyttige, men opgiver at straffe dem, hvis de foretages, bør man være meget paa Post, at ikke det tilvante binder os, saa at vi opretholder Straffebestemmelser, som vi uden Skade for Samfundet kunde give Slip paa.

Paa den anden Side sker der ved den nye Afgrænsning af Strafbarhedsomraadet en Udvidelse af Omraadet. I denne Henseende finder jeg, der er indført nyttige Bestemmelser ved den stærkere Beskyttelse af Børn og uerfarne Personers Sædelighed samt Personer, som er i et vist Afhængighedsforhold til andre; en saadan stærkere Beskyttelse tiltrænges utvivlsomt.

Ogsaa paa et andet Punkt sker der en Udvidelse af Strafbarhedsomraadet, som jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger om, fordi det drejer sig om et Forhold, som forekommer mig at være særdeles vigtigt. Jeg tænker her paa en Afdeling af Berigelsesforbrydelserne.

Efter det foreliggende Straffelovforslag bliver Straffen for Bedrageri i visse Tilfælde højere end Straffen for Tyveri. Der er her ved vendt noget om paa Forholdene i den gældende Straffelov af 1866, og jeg finder, det er med fuld Ret; thi saaledes som Samfundsforholdene nu er blevet, er Bedrageri i mange Tilfælde en langt, langt farligere Forbrydelse end Tyveri.

Jeg har allerede berørt, at Selskabsformen, hele dette Forhold, at der arbejdes med fremmed Kapital og bygges paa Tillid, hele Organisationerne af Aktieselskaberne, dette, at de bliver saa store og for Samfundet saa betydningsfulde, bevirker, at et Brud paa Tilliden her i Form af Bedragerier har Virkninger i saa vide Kredse, at de er i høj Grad samfundsskadelige; denne Bedrager, Selskabsbedrageren, om man vil — jeg tænker altsaa paa de økonomiske Selskaber — er vel Samfundets farligste Forbryder i Øjeblikket. Tillidsbruddet i disse Forhold knytter til dem en Infami, som Tyveriet trods den Foragt, Samfundet altid har næret for det, dog ikke har.

Der er desuden det sørgelige ved disse Forhold, at Samfundet ikke rigtig har forstaaet at værne sig uden Straffebestemmelser. Det burde være saaledes overfor en

Forbryder af denne Kategori, Storbedrageren, at Samfundet af sig selv som en naturlig Reaktion skabte kold Luft omkring ham. Der ligger meget Værn heri, naar et Samfund kan det. Men det er desværre ikke altid Tilfældet, jeg synes, man alt for ofte ser, at der er en helt behagelig Lunhed omkring disse Personer.

Jeg vilde meget ønske, det kunde blive god Tone her i Landet at tilvejebringe kold Luft om de Personer, der paa den Maade misbruger deres Medborgeres Tillid og be- gaar disse for Samfundets hele Trivsel saa alvorlige Forbrydelser. Nu er Stillingen ikke sjælden den, at naar en saadan Storbedrager afsløres, tilmed hvis Afsløringen sker ved hans Død, hvilket jo forekommer, ja, saa har Samfundet de Ulykker, der følger deraf, saa har man Krakkene, og saa skrider man til Likvidationerne — med nogle pæne Ord om den afdøde, med en passende Sorg over, at han kunde skuffe Tilliden, men uden at der altid er tilstrækkelig Tilkend- givelse af, at de Folk, der skulde føre Til- syn, selv føler et Ansvar for det, der er sket.

Man skrider altsaa til Likvidationen, og den foregaar nu til Dags sjælden ved de dertil indrettede Domstole, Skifteretterne, men foregaar sædvanlig ved Likvidatorer. Disse Likvidatorer vælger man ganske vist ikke indenfor den Kreds, der rammes af Slagskyggen fra Bedrageren, men ofte tages de dog, saa vidt jeg kan skønne, tilpas nær ved Kredsen — ofte er det interesseredes Sagførere, man tager. Disse Likvidatorer skrider da til Likvidationen, man viser ved en saadan Likvidation et passende Hensyn til ikke at slaa noget sundt i Stykker; dette Hensyn drives vist undertiden lidt vidt.

Det er sundt, naar der er en Infektion i en Organisme, at skære alt det inficerede bort; det kan undertiden se lidt stort ud i Øjeblikket og føles lidt smerteligt, men jeg tror, som sagt, det er meget sundt, at alt det inficerede skæres bort. Om det altid sker ved disse Likvidationer ved valgte Likvidatorer, tror jeg, man i hvert Fald tør opstille som et Spørgsmaal.

Og endelig ser vi desværre ikke saa helt sjælden, naar Likvidationen afsluttes, det beklagelige Skuespil, som bestaar i en ikke alt for smuk Proces om Likvidations- honorarernes Størrelse.

Det er i det hele taget noget, som jeg synes man fra Samfundets Side bør se paa med Opmærksomhed og ogsaa med nogen Beklagelse. Nu tror jeg ingenlunde, at en meget betydeligere Straf eller at Straf i det